

Posudek vedoucí práce

Název: *Žárlivost u homosexuálních žen*

Autor: Eva Hochová

Autorka si ve své práci klade za cíl prozkoumat rozdíly v subjektivním vnímání žárlivosti u heterosexuálních a homosexuálních žen. Práce je dělena na teoretickou a empirickou část. V teoretické části se autorka na 30 stranách zabývá nejdříve žárlivostí a její samotnou definicí, dále její typologií a podrobněji se dotýká dělení žárlivosti na sexuální a emoční. Toto dělení ukotvuje v evolučním vysvětlení žárlivosti, ze kterého ve své práci vychází. V dalších kapitolách autorka rozebírá partnerskou nevěru, mate guarding a dále se vrací k sexuální a emoční žárlivosti, kde detailněji rozebírá několik výzkumů na dané téma. V teoretické části se Eva také věnuje faktorům ovlivňujících žárlivost, sociokulturním přístupem ke studiu žárlivosti a v neposlední řadě žárlivosti u homosexuálních jedinců.

Ačkoliv se autorka dotýká všech důležitých bodů, práce je strukturovaná poněkud chaoticky a čtenář se v tématu může místy snadno ztráct. Zcela chybí u některých pojmů jejich vysvětlení (např. kognitivní žárlivost str. 18). V textu se objevují překlepy, nedokončená slova, gramatické chyby a struktura některých vět nedává smysl. Autorka cituje přes 70 zdrojů a používá jak sekundární, tak primární literaturu. Na mnoha místech v textu ovšem zcela chybí citace, někdy volí formu citace s přechýlením jména do ženského rodu, v jiných případech ne. Podobně někdy volí formu jednotného čísla pro svůj výklad, jindy volí formu množného čísla.

V empirické části autorka na 24 stranách předkládá svůj výzkum. Pracuje s celkem 17 rozhovory (10 heterosexuálních žen, 7 homosexuálních žen). Z celkového počtu 17 rozhovorů bylo 15 rozhovorů vedenou mnou, případně mou kolegyní Mgr. Zelenkovou. Eva následně rozhovory přepisovala a analyzovala. Autorka poté uskutečnila 2 rozhovory zcela sama, bohužel aniž by jakkoliv konzultovala jejich průběh, nebo si nacvičila vedení rozhovorů a nechala si sdělit zpětnou vazbu. Původně měla být práce autorky na tomto výzkumu omezena na zpracování mnou poskytnutých rozhovorů a na pomoci s nábořem participantů. Autorka pro tento výzkum vytvořila letáček, který následně distribuovala do dvou míst v online podobě. Bohužel tento letáček, podobně jako verze informovaného souhlasu, která byla podepsána 15 respondenty a struktura rozhovoru nejsou přílohou této práce. Autorka do příloh přikládá pouze svou verzi informovaného souhlasu, kterou použila pro dvě respondentky.

Ve své práci si autorka klade celkem 12 výzkumných otázek, které dělí do 4 okruhů. Analýzu rozhovorů autorka popisuje v podkapitole kategoriální analýza (str. 44). Autorka taktéž použila otevřené kódování, které v textu ovšem nepopisuje. Následně autorka ve 4 okruzích předkládá své analýzy. Nejdříve rozebírá rozhovory s heterosexuálními ženami a poté rozhovory s homosexuálními ženami. Všechny analýzy hezky dokresluje citacemi či parafrázemi rozhovorů, u kterých vždy důkladně pozměnila jméno respondentky pro zachování anonymity. Především v první části analýz Eva výsledky diskutuje a snaží se propojovat s teoretickým ukotvením práce. U analýz rozhovorů homosexuálních žen se však již žádná diskuse neobjevuje. Některé výsledky jsou popsány vcelku vágně. Například u vnímání sexuální vs. emoční žárlivosti u homosexuálních žen (str. 47), autorka uvádí na začátku odstavce, že většina respondentek hodnotí emoční žárlivost jako horší. Níže se ovšem dozvídáme, že 2 respondentky hodnotí jako horší sexuální žárlivost a některé kladou oba typy na stejnou úroveň. Celkový počet respondentek je 7, tento popis tedy nedává smysl. Vzhledem k tomu, že autorka nepřikládá v rámci příloh přepisy rozhovorů, není možné

si informace nijak dohledat. Eva bohužel ne vždy konzultovala zásadní kroky v práci a k empirické části jsem neměla možnost se vyjádřit. Byla mi zaslána poprvé tři dny před odevzdáním práce a moje komentáře již nebyly v práci zohledněny. Podobně jsem neviděla v průběhu naší spolupráce nikdy finální verzi teoretické práce. Osnovou, kterou mi před rokem Eva zaslala, se nakonec neřídila. Struktura práce je tedy jiná, než bylo původně plánováno, podobně jako obsah, který se postupem práce formoval a bylo dohodnuto přidání rozhovorů i s heterosexuálními ženami. V názvu práce ovšem autorka tuto skutečnost již nereflektovala.

Práci i přes uvedené nedostatky doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnocení dobře.

V Praze, dne 23.8.2018

Mgr. Kateřina Potyszová